

вай, . . . по отивай, недоплащай; не са
къани на кадѣйница . . . вѣрса и са за-
клевай час-почасъ прѣдъ мющериѣ-та за
кѣпило-то на стока-та.

II. 4. Едно-то е грѣхъ а друго-то
го кажѣтъ гюнахъ, ала и дѣѣ-тѣ сѣ на-
шанска тѣрговишна.

Б. 5. Обикватса спомощници за да
составѣтъ Езлагарскѣ маткѣ. — Да е
печена патка да видишь надхвѣатка.

О. 6. Мождѣтса чорбаджи Никола,
аманъ братко пѣсни ли вѣла. —
— абе! какъ шѣ го пѣснѣ,
махайса да та не лѣснѣ. —
изврѣка ере на двора . . .

— Не дѣѣ сега има хора . . . ела отве-
черъ . . . ами добро ли е ере-то.

Ч. 7. На Дрѣнскій чорбаджій занѣ-
сѣтъ едно прасе, пакъ той ище и на
прасе-то майка мѣ, ако ли не, ще над-
пише на сѣногози сиремаха вергѣж-тѣ.

II. 8. Оѣ ѣзъ къ вѣмѣ глагѣлетъ
Госпѣдъ, ѣ разсѣждѣ междѣ Овчѣтемъ
сѣлнмъ ѣ немоцнѣмъ. Елѣмѣже ребры
своѣми порѣте, ѣ рѣги вѣшнми бодѣте,
ѣ вѣ немоцнѣе ѣврѣте дѣндеже ѣжде-